

Vaig poder veure ahir, per primera vegada, l'entrevista que a Jorge Luis Borges li va fer, ja fa anys, Joaquín Soler Serrano en el programa "A fondo" de RTVE, que va emetre anit Canal 33 després del monogràfic que [Millenium](#), molt encertadament, li va dedicar a l'escriptor. Ja havia vist abans, dins de la sèrie d'entrevistes "A fondo", la de Julio Cortázar, molt més intensa i profitosa, per al meu gust. De tot el que vaig escoltar de boca de l'argentí, em va sorprendre la seua consideració de Federico Garcia Lorca com a (en paraules seues) "poeta menor". No em sorprèn això perquè molts no puguem compartir aquesta mateixa opinió, sinó perquè cinc minuts abans, Borges havia declarat que no li agradaven gens les classificacions ni les categoritzacions. Contradicció del mestre? Tot seguit, el bonaerenc cantava la grandesa dels Machado, dels dos. Per la cara que posava l'autor de *El Aleph*, tinc la sensació de què l'expressió "poeta menor" no tenia, per a Borges, un sentit pejoratiu ni despectiu. En la meua opinió, per a ell, "poeta menor" no era equivalent, de cap manera, a "poeta prescindible", sinó de poeta "que no recomanaria a ningú que s'iniciara en la lectura de poesia". Suposicions meues, en qualsevol cas.

Será preciso viajar por los ojos de los idiotas,
campos libres donde silban las mansas cobras deslumbradas,
paisajes llenos de sepulcros que producen fresquísimas manzanas,
para que venga la luz desmedida
que temen los ricos detrás de sus lupas,
el olor de un solo cuerpo con la doble vertiente de lis y rata
y para que se quemen estas gentes que pueden orinar alrededor de un gemido
o en los cristales donde se comprenden las olas nunca repetidas.

[Paisaje de la multitud que orina](#)

Menor?